

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opvscvla Spiritvalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae
Christiana. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De
Sacrificio Missae. VI. De Discretione Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 42. Quae officia amicitiam concilient

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

si pestilentia affectis adhaereant, eadem labo inficiuntur.

§. XLII. Quæ officia amicitiam concilient.

OMNES homines naturali quodam instinctu aliis placere, & ab illis amari concupiscunt, omnemque industriam exhibent, ut diversorum sibi amicitiam concilient. Sed haec stabilis, & sincera nunquam erit, nisi divinus amor eorum animos simul connectat. Amicitia quæ humanis duntaxat officiis comparatur, mercaturæ quædam species est, tamdiu permanens, quamdiu hinc inde aliquid utilitatis percipitur, aut expectatur. Comitas & urbanitas, quam summo rigore ab amicis exigimus, ludus verborum est & vanitas ac mera deceptio. Etenim qui profusiùs, & elegantiùs hujusmodi officia præstare solent, multa quidem spondent; sed cum aliquid ab illis petitur, tunc demum apparet quām inanis fuerit ille verborum apparatus. Nihil in his verum, nihil solidum, nihil sincerum. Quòd si homines Deum ex toto corde diligerent, proximum quoque amore non facto prosequerentur. Summa esset inter illos pax, nullæ lites, nulla divisio, nulla discordia. Nemo propriæ voluntati adhaereret, sed soli divinæ: cuius amor ubi est, ita mentes unit & afficit, ut unusquisque velit quod alter vult & omnes simul quod vult Deus. Nam cùm omnia desideria nostra ad id, quod à nobis præ cæteris diligitur, veluti ad centrum tendant; si in omnibus Dei amor dominaretur, una quoque in omnibus esset voluntas, unus amor, unio perfecta. Sed quia singuli seipso amant & propria commoda, diversi sunt autem singulorum fines & affectus, inde fit ut nemo proximi bonum & excellentiam aestimet, si nulla ex eo utilitas ad se derivet. Sit aliquis subtilissimus Philosophus, insignis Mathematicus, omni eruditione & virtute referitus: pauci eum diligunt; at si divitiis affluat, si prodigâ manu eas effundat, omnes post eum currunt, quia nimirum scientiam & virtutem pauci diligunt, omnes pecu-

niam. Hinc autem bella , dissensiones & inimicitiae oriuntur , quia unusquisque alterius bona odio habet , cùm propriis commodis adversantur. Nemo seipsum amat quatenus est homo communem habens cum cæteris humanitatem , sed solum se respicit , seque ab aliis segregat , nec cum cæteris hominibus , sed secum solummodo convenit : & quia amorem suum ultra se non extendit , ejus participes alii non sunt , nisi quatenus ad ipsum referuntur & illi deserviunt. Hæc considerans vir sapiens , quamvis scienter nihil committat , per quod justè in odium aliorum mereatur incurrire : à vanis tamen mundanorum hominum amiciis abhorret : gratissima est illi solitudo , suave silentium , dulcissima cum Deo colloquia , in quo solo omne gaudium reperit , omnem jucunditatem , omnem consolationem.

§. XLIII. Occasiones exercendæ erga proximum charitatis.

Exercendæ erga proximum charitatis nunquam defuntur occasiones. Tot enim sunt hominum miseriæ , aut corporales aut spirituales , ut vix possimus vel gressum moveare , vel oculos vertere , quin multi occurrant ope nostrâ indigentes. Et primò quidem , auxilio & orationibus nostris indigent viri justi , ut Deo largiente in justitiâ perseverent ; cùm plura magnorum virorum habeamus exempla , qui levissimâ tentatione seduicti , à gratiâ Dei & à spe vitæ æternæ miserabili ruinâ exciderunt. Tanta est naturæ lapsæ fragilitas , tanta rabies dæmonis , tanta carnis rebellio , tanta vis pravorum habituum , tanta mundi corruptela , ut nemo securus esse queat. Egent deinde opera & subsidio nostro , qui peccati nexibus sunt irretiti , pro quibus orandum ne computrescant in fæcibus suis : neque enim excitari & surgere suis viribus possunt , nisi respi ciens de celso cœlorum habitaculo omnipotens Deus manum porrigat adjutricem. Eodem malo premuntur omnes infideles , quorum innumerabilis turba quotidie ad inferna descendit. Miseriæ verò corporales infinitæ

S iiiij